

Formanden: Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds brugte gentagne Gange Betegnelsen „Forvrængning“ om Udtalelser, fremsat af et Medlem af det andet høje Ting. Jeg finder denne Udtalelse for skarp.

Ch. Petersen: Jeg vil gerne ved første Behandling af dette Lovforslag gøre nogle Bemærkninger.

Jeg nærer for mit Vedkommende ingen Tvivl om, at dersom det lykkes Handelsministeren at faa det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov, vil der ske stor Skade, idet en saadan Lov vil fremkalde Uro og Ufred i Erhvervslivet, skabe Had og Bitterhed indenfor Arbejdernes Kreds. Hensigten med Loven er jo ikke nogen anden end at vanskeliggøre det for Fagforeningerne at varetage Medlemmernes økonomiske Interesser. Det lyder meget kønt, naar man fra Venstres og konservativ Side gør gældende, at man kun tilsigter at beskytte den enkelte Borgers frie Ret til at udnytte sine Evner og Kræfter paa den Maade, som han selv bestemmer, men det er kun Talemaader, som skal tilsløre den virkelige Hensigt. Dette Lovforslag er et Led i den Kæde af Lovbestemmelser og Foranstaltninger, som det nuværende reaktionære Regimente dels har gennemført, dels har bebudet at ville gennemføre til Skade for Arbejdernes faglige Organisationer og for Arbejderne. Først har man ved urimelige Nedskæringer paa de sociale Love ramt alle de daarligst stillede i vort Land, dernæst har Regeringens Medlemmer, navnlig den højtærede Statsminister, benyttet enhver Lejlighed til at opfordre Arbejdskøberne til at skride til kraftige Lønnedsættelser. Det sidste er maaske nok ikke lykkedes i det Omfang, som den højtærede Statsminister og de af Regeringens øvrige Medlemmer, der var inde paa den Betragtning, har ønsket, men det skyldes naturligvis, at Arbejdsgiverne har indset det ukloge i at lyde de daarlige Raad, der i den Henseende blev givet dem af Regeringen.

Nu gælder det imidlertid om at ramme Organisationernes Evne til at varetage deres Medlemmets faglige og økonomiske Interesser, og derfor ligger dette Forslag paa Landstingets Bord. Endskønt Forslaget har gennemgaaet en endog meget grundig Behandling i det andet høje Ting, er der ikke fra de Partiers Side, som støtter Forslaget, fremført noget som helst, der kan godtgøre, hvorfor det nu er saa tvingende nødvendigt at skride til en Særlovgivning som den her foreslaaede. Jeg har vel mærket mig, at

man taler om et Organisationstyranni, som man vil ramme gennem Lovforslaget, men jeg har ikke set Eksempler nævnt paa saadant Tyranni eller saadanne Overgreb, som det ikke har været muligt at ramme gennem de nugældende Love. Jeg synes, at de Domme, som i saa Henseende er afsagt, og som ofte er omtalt, tilstrækkeligt godtgør, at der ikke tiltrænges Bestemmelser som de i Forslaget indeholdte. Det allerværste er imidlertid, at Lovforslaget er saa uklart affattet, at det, dersom det ophøjes til Lov, vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at finde ud af, hvad der er berettiget, og hvad der er uberettiget. Det bliver meget svært for Fagforeningerne at skønne om Begrebet „paa uberettiget Maade“, og det synes mig ikke nok, at der henvises til, at den Side af Sagen maa Domstolene varetage. Vi har jo ikke saa faa Dommere her i Landet, og det kan vel hælde, at hvad den ene Dommer erklærer for berettiget, anser den anden for absolut uberettiget, og der vil derved skabes en Vilkaarlighed af den anden Verden til Skade for alle dem, hvis Virksomhed fører dem ind under Loven. Det forekommer mig, at Landets Borgere har billigt Krav paa, at de Love, der gives, er affattet paa en saadan Maade, at de har Betingelse for at kunne efterleve dem, og da navnlig, naar der til Lovene knytter sig saa drakoniske Straffebestemmelser, som Tilfældet er i § 3, i Henhold til hvilken der kan idømmes Bøder paa ikke mindre end 100 000 Kr. eller simpelt Fængsel i indtil 2 Aar. For det andet er der her Tale om at lovgive paa et Omraade, hvor Klarhed er af den allerstørste Vigtighed, og hvor Vilkaarlighed kan faa farlige Konsekvenser for hele vort Erhvervsliv og for den rolige Udvikling af Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgiver. Det forekommer mig at være en daarlig Tjeneste at gøre Erhvervslivet, der jo ellers nok kunde trænge til den høje Regerings Støtte, at give Love, der er egnede til at øge Vanskelighederne i et Omfang, som ingen i Virkeligheden kan overse. Det er vel ogsaa derfor, de mange sagkyndige, der har været adspurgt i denne Sag — jeg skal ikke nævne dem, det er allerede gjort af mit Partis Ordfører — næsten alle har fraraadet Vedtagelsen af en saadan Lov. Men desværre har Flertalspartierne ikke taget ringeste Hensyn til de Raad, Sagkundskaben har givet, og navnlig synes det konservative Folkeparti, som jo ellers holder meget af at kræve Respekt for Sagkundskaben, ikke at tage noget som helst Hensyn til de mange sagkyndige Udtalelser, som er